

až do podání žaloby zrušen, bylo již uvedeno. Tudíž jde o jednotný poměr, nemohou proto jednotlivé položky z něho vyplývající samostatně, nýbrž jen v úhrnném celku býti posuzovány, pokud věcnou příslušnost pro žalobu zakládají (§ 55 druhá věta j. n.), a poněvadž dle tohoto svého celku tvoří částku přesahující hranici příslušnosti dovolaného okresního soudu (§ 49 čís. 1 j. n.), uznal správně, vyhověv námitce nepřislušnosti.

Čís. 5789.

Do vyměření poplatků soudní kanceláří není přípustným rekurs (§ 65 ex. ř.), nýbrž stížnost podle §u 68 ex. ř. a § 78 org. zák.

(Rozh. ze dne 23. února 1926, R II 27/26.)

Rekursní soud odmítl rekurs vymáhajícího věřitele do platebního příkazu okresního soudu v řízení exekučním. Důvody: Stěžovatel nestěžuje si do soudního usnesení, nýbrž do platebního příkazu okresního soudu ze dne 30. listopadu 1925, poněvadž exekuční orgán neměl po vyrozumění o bezvýslednosti exekuce v B. bez návrhu vymáhající strany provést nový výkon exekuce v P. a, chtěl-li tak učiniti, mohl a měl tak učiniti ihned při prvním výkonu a při jedné cestě, zejména když P. je od B. vzdálen jen 2 km, a že proto není vymáhající strana povinna platiti náklady druhého výkonu. Stěžovatel pokládá se tedy stíženým postupem při vykonání exekuce. Proti postupu takovému není však přípustným rekurs, poněvadž jen soudní usnesení mohou býti napadena podle §u 65 ex. ř. rekusem, nikoliv však jednání výkonného orgánu. O nápravu lze jen žádati dle §u 68 ex. ř., a po této stránce se poukazuje na usnesení okresního soudu ze dne 14. prosince 1925, jímž stížnost tato byla vyřízena a proti němuž lze podati rekurs. O případné dohlédací stížnosti rozhodne se až po pravomoci tohoto usnesení.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu do odmítacího usnesení.

Důvody:

Jde o poplatky exekučního výkonu. Stěžovatel uvádí, že podal rekurs do soudního usnesení, jímž prý jest i platební příkaz ze dne 30. listopadu 1925, poněvadž výše poplatku za výkon i jeho předpis byly ustanoveny exekučním soudem při vyřízení zprávy výkonného orgánu a proti němuž brániti se stížností byl oprávněn, poněvadž jinak by platební příkaz nabyl právní moci a stal se exekučním titulem. Stížnost brojí prý tedy proti doručenému platebnímu příkazu a nikoli proti jednání výkonného orgánu, jehož postup při provádění exekuce byl pouze důvodem ku stížnosti. Druhá stolice odmítla rekurs podaný dle §u 65 ex. ř., poněvadž vymáhající strana si stěžovatele do postupu při výkonu exekuce, a v takovém případě žádati jest o nápravu podle §u 68 ex. ř. Než praví-li nyní stěžovatel, že postup výkonného orgánu byl mu jen důvodem k rekursu, který čelil, jak z prvního a posledního jeho odstavce

skutečně také plyne, formálně proti platebnímu příkazu, jest rekurs dle §u 65 ex. ř. rovněž již od prvopočátku nepřipustným. Vyměření poplatků za výkon patří soudní kanceláři a též vyhotovení a podpis platebních příkazů na takové poplatky přísluší dle §u 107 jedn. řádu úředníku kanceláře, pověřenému jich vymáháním. Stížnost na úředníky kanceláře jest však podati ve smyslu §u 78 třetí odstavec zák. o organizaci soudů u soudce pověřeného dohledem nad soudní kanceláří, u exekučního komisaře nebo přednosty soudu. Jest to tedy stížnost podobného druhu jako stížnost podle §u 68 ex. ř. (Srov. rozhodnutí v podobných případech čís. 1908 a 2255 sb. n. s.).

Čís. 5790.

Zákon o obchodních pomocnících ze dne 16. ledna 1910, čís. 20 ř. zák.

V tom, že zaměstnanec pochybil, obstaráváje za obtížných okolností úkon, k němuž nebyl sjednán a jenž tudíž nespadal do oboru jeho působnosti, nelze spatřovati hrubé porušení jeho služebních povinností, opravňující zaměstnavatele k propuštění.

(Rozh. ze dne 23. února 1926, Rv II 856/25.)

Žalobce, komptoirista žalované moravské firmy, byl dne 11. ledna 1923 propuštěn, ježto prý se ukázal naprosto nezpůsobilým při přebírání sena v Michalovcích na Slovensku. Služné bylo mu žalovanou firmou vyplaceno pouze do 15. ledna 1923. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce na žalované zaplacení služného za dobu výpovědní (do konce března 1923). **O b a n i ž š í s o u d y** žalobu zamítly. **N e j v y š š í s o u d** uznal podle žaloby.

D ů v o d y:

Dovolání žalobcovo, uplatňující dovolací důvody §u 503 čís. 2 a 4 c. ř. s., jest odůvodněno, pokud vytýká napadenému rozsudku nesprávné posouzení věci po stránce právní (§ 503 čís. 4 c. ř. s.). Jest nesporno, že byl žalobce u žalované zaměstnán po dva roky jako **k o m p t o i r i s t a** a že byl jako takový do služby přijat. Žalovaná netvrdila v prvé stolici, že do oboru jeho působnosti patřily také práce při provozu jejího závodu po stránce technické, tedy zejména přebírání sena nebo slámy od dodavatelů. Z nesporného přednesu žalobcova, že byl posledně u žalované firmy zaměstnán »jako přebíratel sena a slámy v Michalovcích«, nelze ještě usuzovati, jak to činí odvolací soud, že byl žalobce původně komptoiristou, později však že byl sjednán k práci přebíratele sena a slámy, neboť jest zřejmo, že žalobce tímto svým přednesem chtěl pouze naznačiti poslední svůj **s k u t e č n ý** úkon ve službách žalované, který byl podnětem k jeho propuštění bez výpovědi. Pověřila-li tedy žalovaná žalobce dozorem při lisování a expedici sena v Michalovcích, byl to úkon neodpovídající ani povaze jeho služby jako